ବିସ୍ରା ଷ୍ଟୋନ୍ ଲାଇମ୍ କମ୍ପାନୀ ଲିମିଟେଡ୍ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ ଇତ୍ୟାଦି

ବନାମ

ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ଇଲେକ୍ଟ୍ରିସିଟି ବୋର୍ଡ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ

ଅକ୍ଟୋବର 21, 1975

[ପି. କେ. ଗୋସ୍ୱାମୀ ଏବଂ ଏନ୍. ଏଲ୍. ଉଣ୍ଟୱାଲିଆ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ବୃନ୍ଦ]

ବିଦ୍ୟୁତ (ଯୋଗାଣ) ଅଧିନିୟମ 1948—ଧାରା 49—ବିଦ୍ୟୁତ ଉପରେ ସରଚାର୍ଜ —ବିଦ୍ୟୁତ ବୋର୍ଡ ଆଦାୟ କରିପାରିବ କି ନାହିଁ ।

ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିବାଦକୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଗଲା — ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାହାର ଏବଂ ଏହାର ସମାଧାନ କରିପାରିବେ କି ।

ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ହୋଇଥିବା ଚୁକ୍ତିନାମାର ଖଣ୍ଡ 13 ଅଧୀନରେ, ବିଦ୍ୟୁତ ଯୋଗାଣର ଶୁଳ୍କ ଏବଂ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଯୋଗାଣକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମୟ ସମୟରେ ହେବାକୁଥିବା ଯେକୌଣସି ସଂଶୋଧନ ଉପରେ ନିର୍ଭର ଥିଲା । ଖଣ୍ଡ 23 ରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଉପଭୋକ୍ତା ଏବଂ ଯୋଗାଣକାରୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଉପୁଜିଥିବା କୌଣସି ବିବାଦ କିମ୍ବା ମତଭେଦକୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଯିବ । କେତେକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବର୍ଗର ଗ୍ରାହକଙ୍କ ଉପରେ 10 ପ୍ରତିଶତ ସରଚାର୍ଜ ଲାଗୁ କରିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇ ଉତ୍ତରଦାତା ଏକ ପ୍ରେସ୍ ଟିପ୍ପଣୀ ଜାରି କରିଥିଲେ ଯେଉଁଥିରେ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଥିଲେ । ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଏହି ଶୁଳ୍କକୁ ଆପତ୍ତି କରିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସେମାନଙ୍କ ରିଟ୍ ଆବେଦନ ଖାରଜ କରିଦେଇଥିଲେ ।

ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ଆବେଦନରେ ଏହା ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ଯେ (1) ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ସରଚାର୍ଜ ଲାଗୁ କରିବାକୁ ବୋର୍ଡର କୌଣସି କ୍ଷମତା ନାହିଁ, (2) ଚୁକ୍ତିନାମାର ଖଣ୍ଡ 13 ସରଚାର୍ଜ ଦେୟକୁ ଗ୍ରହଣ କରିପାରିଲା ନାହିଁ ଏବଂ ଯେହେତୁ ଏହା ଚୁକ୍ତିନାମା ଖଣ୍ଡ 23 ଅନୁଯାୟୀ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପ୍ରସଙ୍ଗ ନୁହେଁ ଏବଂ (3) କେତେକ ବର୍ଗକୁ ଛାଡ଼ି ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଉପରେ ସରଚାର୍ଜ ଲାଗୁ କରି ବୋର୍ଡ ଭେଦଭାବ କରି ଦୋଷୀ ହେଲା, ଯାହା ଅଧିନିୟମର ଧାରା 49 ଏବଂ ଚୁକ୍ତିର ଅନୁସୂଚୀ 1ର ଖଣ୍ଡ 2 ଅନୁଯାୟୀ ଗ୍ରହଣୀୟ ନୁହେଁ ।

ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକୁ ଖାରଜ କରି,

ନିର୍ଣ୍ଣିତ : (1) ଅଧିନିୟମର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ସରଚାର୍ଜ ଜରିଆରେ ଶୁଳ୍କ ବୃଦ୍ଧି କରିବା, ଶୁଳ୍କ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବା କିମ୍ବା ସଂଶୋଧନ କରିବା, ବୋର୍ଡର କ୍ଷମତା ମଧ୍ୟରେ ରହିଛି । "ସରଚାର୍ଜ" ଶବ୍ଦଟି ଏହି ଅଧିନିୟମରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇ ନାହିଁ । ବ୍ୟୁତ୍ପତ୍ତିଗତ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଏହା ଏକ ଅତିରିକ୍ତ କିମ୍ବା ଅତିରିକ୍ତ ଶୁଳ୍କ କିମ୍ବା ଦେୟକୁ ବୁଝାଏ, ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏହା ପ୍ରକୃତରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଶୁଳ୍କ ହାର ସହିତ ଏକ ଅତିରିକ୍ତ ଦେୟ ।

(2) (କ) ଯଦି କୌଣସି ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଚୁକ୍ତିନାମାରେ, ଚୁକ୍ତିନାମା ଜାରି ରହିଥିବା ସମୟରେ ଦର ସଂଶୋଧନ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ କିଛି ନଥାଏ, ତେବେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଚୁକ୍ତିନାମାର କାର୍ଯକାରିତା ସମୟରେ, ସରଚାର୍ଜ ଯୋଡ଼ି ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଚୁକ୍ତିନାମାରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଦର ବୃଦ୍ଧିକୁ ପ୍ରତିହତ କରିଥାଏ । ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ ଚୁକ୍ତିନାମାର ଖଣ୍ଡ 13 ରେ ଦର ସଂଶୋଧନ କରିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଛି ଏବଂ ସରଚାର୍ଜ, ଶୁଳ୍କ ହାରଠାରୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭିନ୍ନ ନୁହେଁ, କାରଣ ସରଚାର୍ଜ ଲାଗୁ ହେବାର ପ୍ରଭାବ ଚୁକ୍ତିନାମା ଅନୁଯାୟୀ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ବିଦ୍ୟୁତ ଯୋଗାଣ ହାରକୁ ବୃଦ୍ଧି କରିବ ।

ମେସର୍ସ ଟିଟାଗଡ଼ ପେପର ମିଲ୍ସ ଲିମିଟେଡ୍ ବନାମ ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ବିଦ୍ୟୁତ ବୋର୍ଡ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ, [1975] 2 ଏସ.ସି.ସି. 436 ଅନୁସରଣ କରାଗଲା ।

ଭାରତୀୟ ଆଲୁମିନିୟମ କମ୍ପାନୀ ବନାମ କେରଳ ରାଜ୍ୟ ବିଦ୍ୟୁତ ବୋର୍ଡ, (1975) 2 S.C.C.414, ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଗଲା ।

ତେଣୁ, ବିବାଦରେ ଥିବା ପ୍ରସଙ୍ଗଟି ଚୁକ୍ତିର ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଖଣ୍ଡ ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ।

(ଖ) ଯଦିଓ ପ୍ରେସ ଟିପ୍ପଣୀରେ ଅଧିନିୟମରେ କୌଣସି ବ୍ୟବସ୍ଥା ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଏପରି କରିବାରେ ଅବହେଳା ବୋର୍ଡକୁ ଦର ସଂଶୋଧନ ଦାବି କରିବା ପାଇଁ ଖଣ୍ଡ 13 ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିବାରୁ ବଞ୍ଚିତ କରିନଥିଲା ।

(ଗ) ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ମାମଲା ନୁହେଁ ଯେ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିଜର ବିବେକାଧିକାର ପ୍ରୟୋଗ କରି ମାମଲାକୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଠାରୁ ନିବୃତ୍ତ ରଖିବା ଏବଂ ଯେହେତୁ ନ୍ୟାୟାଳୟ ପାଖରେ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଅଧିନିୟମର ଧାରା 34 କିମ୍ବା ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 226 ଅଧୀନରେ ବିବେକାଧିକାର ରହିଛି ନିଜେ ଏହାର ସମାଧାନ କରିବା ଏବଂ ଏହିପରି ପ୍ରଶ୍ନଗୁଡ଼ିକର ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବା ପାଇଁ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ଅଧିକ ଭଲ ଭାବେ ନିଯୁକ୍ତ କରାଯାଇଛି । ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଖଣ୍ଡଟି ସୁଦୂର ପ୍ରସାରୀ, ଯାହା ଚୁକ୍ତିର ବ୍ୟାପକ ସମବ୍ୟାଖ୍ୟା ଗ୍ରହଣ କରିଥାଏ ଏବଂ ସେହିପରି ଖଣ୍ଡ 13 ମଧ୍ୟ ।

(3) ଧାରା 49 ଅଧୀନରେ ଥିବା ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକର ସାମଗ୍ରିକତା ଏବଂ ଚୁକ୍ତିନାମାର ଖଣ୍ଡ 13 ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଏହି ମାମଲାରେ ଉଠାଯାଇଥିବା ଭେଦଭାବର ବାହାନା ପାଇଁ କୌଣସି ସୁଯୋଗ ଦିଏ ନାହିଁ । ଯେଉଁସବୁ ଶିଳ୍ପ ଉପରେ ଏହି ଦେୟ ଲାଗୁ କରାଯାଇନାହିଁ, ସେଗୁଡ଼ିକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏହା ଜଣା ନାହିଁ ଯେ ଚୁକ୍ତିନାମାରେ ଖଣ୍ଡ 13 ଭଳି ସମାନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଛି କି ନାହିଁ ।

ଯେତେବେଳେ ଆଇନ କେତେକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ରାଜିନାମା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ଲାଇସେନସ ପ୍ରଚଳନ ସମୟରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବଳବତ୍ତର ରହିବା ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ କରିଥାଏ, ସେହି ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଦର ସଂଶୋଧନ କରିବା ପାଇଁ ବୋର୍ଡର କ୍ଷମତାକୁ ହ୍ରାସ କରିଥାଏ, ସେତେବେଳେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଚୁକ୍ତିନାମା ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ ଶିଳ୍ପଗୁଡ଼ିକୁ ଛାଡ଼ ଦେବା ଉପରେ କୌଣସି ଭେଦଭାବ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ମେସର୍ସ ଟିଟାଗଡ଼ ପେପର ମିଲ୍ସ ଲିମିଟେଡ୍ ବନାମ ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ବିଦ୍ୟୁତ ବୋର୍ଡ ଏବଂ ଅନ୍ୟଟି, (1975) 2 ଏସ. ସି. ସି. 436 ପ୍ରୟୋଗ କରାଗଲା ।

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା : 1975 ର ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 106 ଏବଂ 107

1972 ମସିହାର ଓ. ଜେ. ସି. ସଂଖ୍ୟା 851 ଏବଂ 850 ରେ ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ତା 18-10-74 ରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଆବେଦନ ।

ଆବେଦନକାରୀ ପାଇଁ ଏସ୍. ଭି. ଗୁପ୍ତେ (ସିଏ 107/75 ରେ) ଏବଂ ବିନୋ ଭଗତ ।

ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1 (ସିଏ 106/75 ରେ ଏବଂ ସିଏ 107/75 ରେ ଉତ୍ତରଦାତା) ପାଇଁ ମହାଧିବକ୍ତା ଜି. ରଥ ଏବଂ ବି. ପାର୍ଥସାରଥୀ ।

ବିଚାରପତି ଗୋସ୍ୱାମୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ରାୟ ଉପରୋକ୍ତ ଉଭୟ ଆବେଦନକୁ ପରିଚାଳନା କରିବ ।

ଆମେ 1975 ର ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 107 ରୁ ତଥ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ସଂକ୍ଷେପରେ ନେଇପାରିବା ।

ଓଡ଼ିଶା ଟେକ୍ସଟାଇଲ୍ ମିଲ୍ସ ଲିମିଟେଡ୍ ହେଉଛି ଏକ ପବ୍ଲିକ୍ ଲିମିଟେଡ୍ କମ୍ପାନୀ (ସଂକ୍ଷେପରେ କମ୍ପାନୀ) ଏବଂ ବୟନଶିଳ୍ପ ଉତ୍ପାଦନରେ ନିୟୋଜିତ । ଏହା କଟକ (ଓଡ଼ିଶା) ଜିଲ୍ଲାର ଚୌଦ୍ୱାର ଠାରେ ଅବସ୍ଥିତ । ମଇ 12,1960 ରେ, କମ୍ପାନୀ (ଚୁକ୍ତିରେ ଉପଭୋକ୍ତା ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ) ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଶକ୍ତି ଯୋଗାଣ ପାଇଁ ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ (ଚୁକ୍ତିରେ ଯୋଗାଣକାରୀ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ) ସହିତ ଏକ ଚୁକ୍ତିନାମା ସ୍ୱାକ୍ଷର କରିଥିଲା । ବିଦ୍ୟୁତ ଶକ୍ତି ଯୋଗାଣ ତାରିଖ ତଥା 1963 ମସିହା ଫେବୃଆରୀ 1 ତାରିଖ ଠାରୁ ପାଞ୍ଚ ବର୍ଷ ପାଇଁ ଏହି ଚୁକ୍ତି ସ୍ୱାକ୍ଷରିତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଏହା ପରେ ଏହା ଜାରି ରହିବ, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୌଣସି ପକ୍ଷ ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ୟ ଛଅଟି କ୍ୟାଲେଣ୍ଡର ମାସକୁ ଚୁକ୍ତି ବାତିଲ କରିବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନେଇ ଲିଖିତ ସୂଚନା ନ ଦିଆଯାଏ । ଏହା ଏକ ସାଧାରଣ କାରଣ ଯେ ଚୁକ୍ତିନାମା ସମାପ୍ତ ହୋଇନାହିଁ ।

ଏହି ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଚୁକ୍ତିର କେତେକ ଖଣ୍ଡକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବା ଉପଯୁକ୍ତ ହୋଇପାରେ । ଖଣ୍ଡ 12 ରେ ଉପଭୋକ୍ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦେୟ ହେବାକୁ ଥିବା ଶୁଳ୍କ ତଥା ସର୍ବାଧିକ ଚାହିଦା ବିଷୟରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଛି । ଖଣ୍ଡ 13 ନିମ୍ନରେ ଦିଆଗଲା :

"ଏହି ଚୁକ୍ତିନାମାରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ଶୁଳ୍କ ଏବଂ ଯୋଗାଣର ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଯୋଗାଣକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମୟ ସମୟରେ କରାଯାଇଥିବା ଯେକୌଣସି ସଂଶୋଧନ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିବ" ।

ଖଣ୍ଡ 22 ମିଲ୍ କଲୋନୀରେ ଘରୋଇ ଆଲୋକ, ପଙ୍ଖା, ଘରୋଇ ଶକ୍ତି ଏବଂ ରାସ୍ତା ଆଲୋକ ଇତ୍ୟାଦି ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଅତିରିକ୍ତ ଶୁଳ୍କ ସହିତ ଜଡିତ । ଖଣ୍ଡ 23 ନିମ୍ନରେ ଦିଆଗଲା :--

"ଏଠାରେ ବିଦ୍ୟୁତ ଶକ୍ତିର ଯୋଗାଣ କିମ୍ବା ଏହାର ଚାପ କିମ୍ବା ଏହି ଚୁକ୍ତିର ବ୍ୟାଖ୍ୟା କିମ୍ବା ଯୋଗାଣକାରୀ କିମ୍ବା ଉପଭୋକ୍ତାଙ୍କ ଯଥାକ୍ରମେ ସମାନ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ପ୍ରଶ୍ନ, ବିଷୟ କିମ୍ବା ଜିନିଷ ସ୍ଥିର କରିବାର ଅଧିକାର ବିଷୟରେ ଉପଭୋକ୍ତା ଏବଂ ଯୋଗାଣକାରୀ କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ପୃକ୍ତ ବୈଦ୍ୟୁତିକ ଇଞ୍ଜିନିୟରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଉତ୍ପନ୍ନ କୌଣସି ବିବାଦ କିମ୍ବା ପାର୍ଥକ୍ୟକୁ ଏକକ ମଧ୍ୟସ୍ଥଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଯିବ ଯାହା ଉଭୟ ପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାରସ୍ପରିକ ସହମତି ଦ୍ୱାରା ହେବ । ଏହା ଉପରେ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ହେବ ଏବଂ 1940ର ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଅଧିନିୟମ (1940ର X) ର ବ୍ୟବସ୍ଥା କିମ୍ବା ବର୍ତ୍ତମାନ ବଳବତ୍ତର ଥିବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବୈଧାନିକ ସଂଶୋଧନ ଏପରି କୌଣସି ସନ୍ଦର୍ଭ ଉପରେ ଲାଗୁ ହେବ" ।

1962 ମସିହା ଏପ୍ରିଲ 1 ତାରିଖରେ, ବିଦ୍ୟୁତ (ଯୋଗାଣ) ଅଧିନିୟମ, 1948ର ଧାରା 5 (ସଂକ୍ଷେପରେ ଅଧିନିୟମ) ଅନୁଯାୟୀ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ବିଦ୍ୟୁତ ବୋର୍ଡ (ସଂକ୍ଷେପରେ ବୋର୍ଡ) ଗଠନ କରାଯାଇଥିଲା । ଅଧିନିୟମର ଧାରା 60 (1) ଅନୁଯାୟୀ, "ବୋର୍ଡର ପ୍ରଥମ ଗଠନ ପୂର୍ବରୁ ଏହି ଅଧିନିୟମର କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା, ତାଙ୍କ ସହିତ କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ପାଇଁ କରାଯାଇଥିବା ସମସ୍ତ ଋଣ ଏବଂ ଦାୟିତ୍ୱ, ସମସ୍ତ ଚୁକ୍ତି ଏବଂ ସମସ୍ତ ଆଲୋଚ୍ୟ ବିଷୟ ଏବଂ ବ୍ୟାପାର ବୋର୍ଡ ଦ୍ୱାରା, ତାଙ୍କ ସହିତ କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ପାଇଁ କରାଯାଇଥିବା ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯିବ।" ତେଣୁ ଏହି ଧାରା ଦ୍ୱାରା, ଏହି ଅଧିନିୟମ ଯେଉଁ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଲାଗୁ ହୋଇଥିଲା, ବୋର୍ଡ ସେହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ସମସ୍ତ ଦାୟିତ୍ୱ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲା । ଏହା ଏକ ସାଧାରଣ କଥା ଯେ କମ୍ପାନୀ ଏବଂ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ହୋଇଥିବା ଚୁକ୍ତି ଉଭୟଙ୍କ ପାଇଁ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ।

1972 ମସିହା ଜୁଲାଇ 1 ତାରିଖରୁ ଲାଗୁ ହୋଇଥିବା ବିଦ୍ୟୁତ ଶୁଳ୍କ ଉପରେ 10 ପ୍ରତିଶତ ଅତିରିକ୍ତ ଶୁଳ୍କ ଲାଗୁ କରିବାକୁ ବୋର୍ଡ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଥିଲା ଏବଂ ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ପ୍ରେସ ଟିପ୍ପଣୀ ଜାରି କରାଯାଇଥିଲା । ପ୍ରେସ୍ ଟିପ୍ପଣୀ ବସ୍ତୁଗତ ଅଂଶକୁ ଉଦ୍ଧୃତ କରାଯାଇ ପାରିବ :

"ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ବିଦ୍ୟୁତ ବୋର୍ଡ ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରଚଳିତ ବିଦ୍ୟୁତ ଶୁଳ୍କ ଉପରେ 10 ପ୍ରତିଶତ ସାଧାରଣ ଏବଂ ସମାନ ସରଚାର୍ଜ ଲାଗୁ କରିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଛି, କେବଳ ନିମ୍ନଲିଖିତ ବର୍ଗର ଗ୍ରାହକଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ, ଯେଉଁମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନର ଶୁଳ୍କ ପଇଠ କରିବେ ।

(1) ତୀବ୍ର ଶକ୍ତି ଯୁକ୍ତ ଶିଳ୍ପଗୁଡିକ ଯାହା ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ରାଜିନାମା ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ ।

(2) ଘରୋଇ ଶକ୍ତି ଏବଂ ଆଲୋକୀକରଣ ।

ଜଳସେଚନ ଭାର (ପମ୍ପ ଜଳ ଯୋଗାଣ ଏବଂ କୃଷି) କ୍ଷେତ୍ରରେ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଶୁଳ୍କ ଟ. 0.16 ପ.(ଷୋହଳ ପଇସା) ପ୍ରତି ୟୁନିଟ୍ (କେ. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. ଏଚ୍.) ପିଛା ଟ. 0.01 ପ. (ଏକ ପଇସା) ରିହାତି ସହିତ ପ୍ରତି ୟୁନିଟ୍ ପିଛା 'କେ. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. ଏଚ୍ . ପି' ପାଇଁ ସମଯୋଚିତ ଦେୟ ....

ଉପରୋକ୍ତ 10 ପ୍ରତିଶତ ସରଚାର୍ଜ, ହିନ୍ଦୁସ୍ତାନ ଷ୍ଟିଲ ଲିମିଟେଡ, ରାଉରକେଲା ଏବଂ କଳିଙ୍ଗ ଆଇରନ ୱାର୍କସ, ବଡ଼ବିଲ୍ କୁ ବିଦ୍ୟୁତ ଯୋଗାଣ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ଲାଗୁ ହେବ ।

ଚାହିଦା ଶୁଳ୍କ, ଏକକ ଶୁଳ୍କ, ସର୍ବାଧିକ ଏବଂ ସର୍ବନିମ୍ନ ଶୁଳ୍କ ଏବଂ ସଂରକ୍ଷଣ ଶୁଳ୍କ ଉପରେ 10 ପ୍ରତିଶତ ଅତିରିକ୍ତ ଶୁଳ୍କ ଲାଗୁ ହେବ ।

*   *   *   *

ବୋର୍ଡର ସାମଗ୍ରିକ ଆର୍ଥିକ ଲାଭରେ ଉନ୍ନତି ଆଣିବା ଏବଂ ଗ୍ରାମୀଣ ବିଦ୍ୟୁତୀକରଣ ଭଳି ବୃହତ ବିକାଶମୂଳକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ହାତକୁ ନେବା ପାଇଁ ଜଳସେଚନ ଭାର ପାଇଁ ଅତିରିକ୍ତ ଶୁଳ୍କ ଏବଂ ସଂଶୋଧିତ ଶୁଳ୍କ ଲାଗୁ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇପଡ଼ିଛି ।

*   *   *   *

ଏହା ଜଣାପଡୁଛି ଯେ ଉପରୋକ୍ତ ପ୍ରେସ୍ ଟିପ୍ପଣୀ "ଗ୍ରାମୀଣ ବିଦ୍ୟୁତୀକରଣ ଭଳି ବୃହତ ବିକାଶମୂଳକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ" ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ଏକ ସଂଶୋଧିତ ପ୍ରେସ୍ ଟିପ୍ପଣୀ ଦ୍ୱାରା ବାଦ ଦିଆଯାଇଥିଲା ।

କମ୍ପାନୀ ବିଫଳତାର ସହ ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ସମ୍ବିଧାନର ଧାରା 226 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଆବେଦନ ଦ୍ୱାରା ସରଚାର୍ଜ ଆଦାୟକୁ ଆପତ୍ତି କରିଥିଲା । ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ନିବେଦନ ହୋଇଥିବା ଆବେଦନ ଉପରେ ଅନେକ ବିବାଦ ଉଠିଥିଲା । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟ ମଧ୍ୟରେ ଏହି ଅତିରିକ୍ତ ଶୁଳ୍କକୁ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 14ର ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ବୋଲି ଆପତ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ଆପତ୍ତି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଜରୁରୀକାଳୀନ ପରିସ୍ଥିତି ସମୟରେ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ସେହି ଅଧିନିୟମକୁ ବିରାମ କରିଥିବାରୁ କମ୍ପାନୀ ତରଫରୁ ହାଜର ହୋଇଥିବା ବିଦ୍ୱାନ ଓକିଲ ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଏହାକୁ ଉପସ୍ଥାପନ କରିବାରେ ଅସମର୍ଥ ହୋଇଥିଲେ ।

ଅନ୍ୟ କେତେକ କାରଣ, ଯେଉଁଥିରେ ଧାରା 13 ଯାହା ଅଧିନିୟମକୁ *କ୍ଷମତାତୀତ* କରାଏ ତାହା ହାଇକୋର୍ଟଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ନିଆଯାଇଥିଲା କିନ୍ତୁ ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥାପନ କରାଯାଇ ନାହିଁ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ ହାଜର ହୋଇଥିବା ବିଦ୍ୱାନ ଓକିଲ ଶ୍ରୀ ଗୁପ୍ତେ ନିମ୍ନମତେ ନିବେଦନ କରନ୍ତି :-

(1) ଏହି ଅଧିନିୟମର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ଅତିରିକ୍ତ ଶୁଳ୍କ ଆଦାୟ କରିବାର କୌଣସି କ୍ଷମତା ବୋର୍ଡର ନାହିଁ ।

(2) ଚୁକ୍ତିର ଧାରା 13 ଅତିରିକ୍ତ ଶୁଳ୍କ ଲାଗୁ କରିପାରିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଏହା ଚୁକ୍ତିର ଧାରା 23 ଅନୁଯାୟୀ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପ୍ରସଙ୍ଗ ନୁହେଁ ।

(3) ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ କିମ୍ବା ଖଣ୍ଡ 13 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଅତିରିକ୍ତ ଶୁଳ୍କ ଆଦାୟ କରିବାର କ୍ଷମତା ଅଛି ବୋଲି ଧରିନେଲେ, କେତେକ ବର୍ଗକୁ ଛାଡ଼ ଦେବା ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଉପରେ ଅତିରିକ୍ତ ଶୁଳ୍କ ଲାଗୁ କରିବାରେ ବୋର୍ଡ ଭେଦଭାବ ପାଇଁ ଦୋଷୀ ଅଟେ ଯାହା ଅଧିନିୟମର ଧାରା 49 ଏବଂ ଚୁକ୍ତିର ଅନୁସୂଚୀ 1 ର ଖଣ୍ଡ (2) ଅନୁଯାୟୀ ଗ୍ରହଣୀୟ ନୁହେଁ ।

ତାଙ୍କର ପ୍ରଥମ ଯୁକ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଶ୍ରୀ ଗୁପ୍ତେ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ ଅଧିନିୟମର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟରେ ସରଚାର୍ଜ ଅଜ୍ଞାତ ଅଟେ ଏବଂ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ସରଚାର୍ଜ ଆଦାୟ କରିବାକୁ ବୋର୍ଡର କୌଣସି କ୍ଷମତା ନାହିଁ । ସରଚାର୍ଜ ଦାବି ଶୁଳ୍କ ହାର ସଂଶୋଧନରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ ବୋଲି ନିବେଦନକୁ ସ୍ୱୀକାର କରିବା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ ।

'ସରଚାର୍ଜ' ଶବ୍ଦର ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଏହି ଅଧିନିୟମରେ କରାଯାଇନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ବ୍ୟୁତ୍ପତ୍ତିଗତ ଭାବେ, *ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟ ମଧ୍ୟରେ,* 'ସରଚାର୍ଜ' ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଅତିରିକ୍ତ କିମ୍ବା ଅତିରିକ୍ତ ଶୁଳ୍କ କିମ୍ବା ଦେୟ (ସର୍ଟର୍ ଅକ୍ସଫୋର୍ଡ ଇଂରାଜୀ ଶବ୍ଦକୋଷ ଦେଖନ୍ତୁ) । ତେଣୁ, ସରଚାର୍ଜ ହେଉଛି ଏକ ଅତିରିକ୍ତ ଦେୟ, ଯାହା ସାଧାରଣ କିମ୍ବା ବର୍ତ୍ତମାନର ଦେୟ ଠାରୁ ଅଧିକ । ତେଣୁ, ବର୍ତ୍ତମାନର କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏହା ଏକ ଅତିରିକ୍ତ ଶୁଳ୍କ ଆକାରରେ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ, ଏହା ପ୍ରକୃତରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଶୁଳ୍କ ହାରର ଅତିରିକ୍ତ ଅଟେ । ତେଣୁ ନାମକରଣ ସ୍ଥିତି ବଦଳାଇ ନଥାଏ । ଅଧିନିୟମର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ଶୁଳ୍କ ହାର ସ୍ଥିର କରିବା କିମ୍ବା ସଂଶୋଧନ କରିବା ପାଇଁ ଅତିରିକ୍ତ ଶୁଳ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ହାର ବୃଦ୍ଧି କରିବା ବୋର୍ଡର କ୍ଷମତା ମଧ୍ୟରେ ରହିଛି । ତେଣୁ, ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କର ପ୍ରଥମ ନିବେଦନ କୌଣସି ଅଭିପ୍ରାୟ ସିଦ୍ଧ ନୁହେଁ ।

ଓକିଲଙ୍କ ଦ୍ୱିତୀୟ ନିବେଦନ ଉପରେ ବିଚାର କରିବା ପୂର୍ବରୁ, ଆମେ *ମେସର୍ସ ଟିଟାଗଡ଼ ପେପର ମିଲ୍ସ ଲିମିଟେଡ୍ ବନାମ ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ବୋର୍ଡ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ*[1] (ସଂକ୍ଷେପରେ ଟିଟାଗଡ଼ର ମାମଲା) ମାମଲାରେ ଏହି କୋର୍ଟର ଏକ ସଦ୍ୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିପାରିବା ଯେଉଁଥିରେ ଆମ ଭିତରୁ ଜଣେ ପକ୍ଷ ଥିଲେ । *ଭାରତୀୟ ଆଲୁମିନିୟମ କମ୍ପାନୀ ବନାମ କେରଳ ରାଜ୍ୟ ବିଦ୍ୟୁତ ବୋର୍ଡ*[2] ମାମଲାରେ ଟିଟାଗଡ଼ ମାମଲାରେ ଅଧିନିୟମ 49 ଏବଂ 59ର ପରିସର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏହି ଅଦାଲତ ନିମ୍ନମତେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଇଛନ୍ତି ।—

> "...... ଧାରା 49 କିମ୍ବା ଧାରା 59 ବୋର୍ଡକୁ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଯୋଗାଣ ପାଇଁ ହାର ବୃଦ୍ଧି କରିବାକୁ କୌଣସି ଅଧିକାର ପ୍ରଦାନ କରେ ନାହିଁ ଯେଉଁଠାରେ ସେଗୁଡିକ ଏକ ଚୁକ୍ତିରେ କରାଯାଇଥିବା ସର୍ତ୍ତ ଅନୁଯାୟୀ ସ୍ଥିରିକୃତ ହୋଇଛି । ଏକ ଚୁକ୍ତିଭିତ୍ତିକ ସର୍ତ୍ତକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରିବା ଏବଂ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଯୋଗାଣ ପାଇଁ ଏକପାଖିଆ ଦର ବୃଦ୍ଧି କରିବା ପାଇଁ ଏହି ଦୁଇଟି ବିଭାଗ ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସିଟି ଅଧିନରେ ବୋର୍ଡର କୌଣସି ଅଧିକାର ନାହିଁ "।

ଉପରୋକ୍ତ ନିର୍ଣ୍ଣୟରୁ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇଛି ଯେ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 49 (3) ଅନୁଯାୟୀ ବିଧାନ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦତ୍ତ କ୍ଷମତାର ପ୍ରୟୋଗରେ ହୋଇଥିବା ଏକ ଚୁକ୍ତିନାମା ଦ୍ୱାରା ଚୁକ୍ତିନାମାର ସେହି ସପକ୍ଷରେ କୌଣସି ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ ପକ୍ଷ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସ୍ଥିରୀକୃତ ଦର ବୃଦ୍ଧି ପାଇଁ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ବୋର୍ଡ ଦ୍ୱାରା ଏକତରଫା କ୍ଷମତାର ପ୍ରୟୋଗ କରି ଅବଜ୍ଞା କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । *ଇଣ୍ଡିଆନ୍ ଆଲୁମିନିୟମ୍ କମ୍ପାନୀର ମାମଲା*ରେ (ଉପରୋକ୍ତ) ଶୁଳ୍କ ସଂଶୋଧନ ସମ୍ପର୍କରେ ଚୁକ୍ତିରେ କୌଣସି ବ୍ୟବସ୍ଥା ନଥିଲା, ଯେପରି ଆମେ ବର୍ତ୍ତମାନର ଚୁକ୍ତିର ଧାରା 13 ରେ ପାଇଛୁ । ତେଣୁ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ଖଣ୍ଡ 13 ପରି ଏକ ଖଣ୍ଡର ପ୍ରଭାବ ବିଷୟରେ ସେହି ମାମଲାରେ ବିଚାର କରିବାକୁ ପଡି ନଥିଲା । *ଟିଟାଗଡ଼* ମାମଲାରେ (ଉପରୋକ୍ତ), ତଥାପି, ଏହି ଅଦାଲତକୁ ଚୁକ୍ତିର ଧାରା 13 କୁ ବିଚାରକୁ ନେବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା ଯାହା ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାର ଏକାପରି ଧାରା ।

ଧାରା 49 ର ଉପଧାରା (1) ଏବଂ (2) ବୋର୍ଡକୁ ସମାନ ଶୁଳ୍କ ହାର ସ୍ଥିର କରିବାକୁ କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରେ । ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ, ଧାରା 49ର ଉପଧାରା (3) ରେ ଉଲ୍ଲିଖିତ କେତେକ ବିଷୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ବିଭିନ୍ନ ଶୁଳ୍କ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବାର କ୍ଷମତା ବୋର୍ଡ ନିକଟରେ ସଂରକ୍ଷିତ ରହିଛି । ଧାରା 49 (3) 'ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଚୁକ୍ତିନାମା' ଭାବେ ଜଣାଶୁଣା ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ବିଚାର କରିଥାଏ । ଧାରା 49 (1) ଏବଂ (2) ଅନୁଯାୟୀ କ୍ଷମତା କୌଣସି ସଂରକ୍ଷଣର ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ ଶୁଳ୍କ ହାର ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ପାଇଁ ପ୍ରଦାନ କରୁଥିବା ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଚୁକ୍ତିନାମାର ନିର୍ବାହ ସମୟରେ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଧାରା 49 (1) ଏବଂ (2) ଏବଂ ଧାରା 59 ଅନୁଯାୟୀ କ୍ଷମତାର ପ୍ରୟୋଗ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଚୁକ୍ତିନାମାର ପ୍ରଚଳନ ସମୟରେ ସ୍ଥଗିତ ରହିବ ଏବଂ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ହାରର କୌଣସି ଏକତରଫା ବୃଦ୍ଧି ଅନୁମତିପ୍ରାପ୍ତ ନୁହେଁ । ଅଧିନିୟମ 49 (3) ଅନୁଯାୟୀ ସ୍ୱାକ୍ଷରିତ ବୈଧାନିକ ଧାରା ଚୁକ୍ତିନାମାର ନିର୍ବାହ ସମୟରେ ଦର ସଂଶୋଧନ ଉପରେ କେବଳ ଅସ୍ଥାୟୀ ନିଷେଧାଦେଶ ରହିଛି ।

ତଥାପି, ଶ୍ରୀ ଗୁପ୍ତେ ନିବେଦନ କରନ୍ତି ଯେ ଯେହେତୁ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଚୁକ୍ତିନାମା ହୋଇଛି, ତେଣୁ ଅତିରିକ୍ତ ଶୁଳ୍କ ଯୋଗ କରି ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହାର ବୃଦ୍ଧି କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏହି ତର୍କ ଏକ ଭୁଲ ଧାରଣା ଉପରେ ଅଗ୍ରସର ହୁଏ ଯେ ସରଚାର୍ଜ ଶୁଳ୍କ ହାରଠାରୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭିନ୍ନ । ଏହା ବ୍ୟତୀତ ଦର ସଂଶୋଧନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଚୁକ୍ତିନାମାର ଧାରା 13କୁ ବିଚାରକୁ ନେବାରେ ନିବେଦନ ବିଫଳ ହୋଇଥାଏ । *ଇଣ୍ଡିଆନ୍ ଆଲୁମିନିୟମ୍ କମ୍ପାନୀର* ମାମଲା (ଉପରୋକ୍ତ) ର ଅନୁପାତ କେବଳ ଚାରିଟିରେ ଉପଲବ୍ଧ ହେବ ଯେଉଁଠାରେ ଚୁକ୍ତିର ନିର୍ବାହ ସମୟରେ ଦର ସଂଶୋଧନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଚୁକ୍ତିରେ କିଛି ନାହିଁ ।

---

[1] [1975] 2 S. C. C. 436.

[2] [1975] 2. SC. C. 414.

ଦ୍ୱିତୀୟ ନିବେଦନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ, ଯାହା ପ୍ରଥମକୁ କିଛି ମାତ୍ରାରେ ଉଲଂଘନ କରେ, ଶ୍ରୀ ଗୁପ୍ତେ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ, ଧାରା 13 ଅନୁଯାୟୀ ଶୁଳ୍କ ସଂଶୋଧନରେ ଅତିରିକ୍ତ ଶୁଳ୍କ ଆଦାୟ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ ଯାହା ଶୁଳ୍କ ଠାରୁ ଭିନ୍ନ । ସେ ପ୍ରେସ୍ ଟିପ୍ପଣୀରେ ଥିବା ବିଭିନ୍ନ ଧାରା ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ ଆମର ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷଣ କରନ୍ତି ଯେଉଁଠାରେ ଉଭୟ ଅଭିବ୍ୟକ୍ତି 'ଅତିରିକ୍ତ ଶୁଳ୍କ ଏବଂ ଶୁଳ୍କ' ମୁକ୍ତ ଭାବରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୁଏ । ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ, ବିଦ୍ୱାନ ମହାଧିବକ୍ତା ନିବେଦନ କରନ୍ତି ଯେ ସରଚାର୍ଜର ଅର୍ଥ ମୂଳ ଦେୟର ପ୍ରକୃତି ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ । ଯଦି ସରଚାର୍ଜ ଶୁଳ୍କ ସହ ସଲଗ୍ନ ହୁଏ ତେବେ ଏହା ଶୁଳ୍କର ରୂପ ଧାରଣ କରେ ।

ଯେତେବେଳେ ପ୍ରେସ୍ ଟିପ୍ପଣୀ ଶୁଳ୍କ ହାରକୁ ମିଶାଇ ସରଚାର୍ଜ ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ କରେ, ସେବେ ଦୁଇଟି ଶବ୍ଦର ପୃଥକ ବ୍ୟବହାର ପାଇଁ ଅଧିକ କିଛି କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ବିଦ୍ୱାନ ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କ ପ୍ରଥମ ନିବେଦନ ସହିତ ବିଚାର କରିବା ସମୟରେ ଆମେ 'ସରଚାର୍ଜ' ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥକୁ ପୂର୍ବରୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିଛୁ । ନିମ୍ନୋକ୍ତ ଶବ୍ଦରେ ଆମେ କେବଳ ଏତିକି କହିପାରିବା ଯେ ଟିଟାଗଡ଼ ମାମଲାରେ (ଉପରୋକ୍ତ) ଏହି ଅଦାଲତ ଏହି ମାମଲାକୁ ବିବାଦ ବାହାରେ ରଖିଛନ୍ତି :-

"ଏବେ, କୋଇଲା ସରଚାର୍ଜର ପ୍ରଭାବ ଚୁକ୍ତିନାମା ଅନୁଯାୟୀ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ବିଦ୍ୟୁତ ଯୋଗାଣ ହାରକୁ ବୃଦ୍ଧି କରିବା ଉପରେ ପଡ଼ିବ" ।

ଟିଟାଗଡ଼ ମାମଲା (ଉପରୋକ୍ତ) ବ୍ୟତୀତ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆହୁରି ନିମ୍ନମତେ ମନ୍ତବ୍ୟ ଦେଇଛନ୍ତି :--

" ଏହିପରି ପ୍ରଶ୍ନଗୁଡ଼ିକ ଯଥା : ଚୁକ୍ତିର ଖଣ୍ଡ (13) ଅନୁଯାୟୀ କୌଣସି କୋଇଲା ସରଚାର୍ଜ ଲାଗୁ କରିବାର କ୍ଷମତା ବୋର୍ଡର ଅଛି କି ନାହିଁ, ଯେତେବେଳେ ଅଧିନିୟମ ଦ୍ୱାରା ଏପରି କୌଣସି କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇ ନାହିଁ, ଚୁକ୍ତିର ଖଣ୍ଡ (13) ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଉପରେ କୋଇଲା ସରଚାର୍ଜ ଲାଗୁ କରିବାରେ ବୋର୍ଡର କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ସ୍ୱେଚ୍ଛାଚାରୀ ଏବଂ ଅଯୌକ୍ତିକ ଥିଲା କି ନାହିଁ କିମ୍ବା ଏହା ବାହ୍ୟ ଏବଂ ଅପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଉପରେ ଆଧାରିତ ଥିଲା କି ନାହିଁ ଏବଂ ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ଏବଂ ପରିସ୍ଥିତି ଉପରେ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଉପରେ କୋଇଲା ସରଚାର୍ଜ ଲାଗୁ କରିବା ପାଇଁ ଚୁକ୍ତିର ଖଣ୍ଡ (13) ଅନୁଯାୟୀ ବୋର୍ଡ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ଥିଲା କି ନାହିଁ, ତାହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଚୁକ୍ତିନାମା ଅନୁଯାୟୀ ଉତ୍ପନ୍ନ ପ୍ରଶ୍ନ ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକ ଚୁକ୍ତିର ଖଣ୍ଡ (23) ରେ ଥିବା ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ । ତେଣୁ, ଚୁକ୍ତିର ଖଣ୍ଡ (13) ର ସନ୍ଦର୍ଭରେ କୋଇଲା ସରଚାର୍ଜ ଆଦାୟକୁ ଯଥାର୍ଥ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଦାବି ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉଠାଯାଇଥିବା ସମସ୍ତ ଯୁକ୍ତି, ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଚୁକ୍ତିନାମା ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ବୋଲି ଜଣାପଡ଼ିବ ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ମଧ୍ୟସ୍ଥତାର ପ୍ରତିକାରକୁ ଅନୁସରଣ କରିବାର କୌଣସି କାରଣ ନାହିଁ ଯାହା ସେ ଚୁକ୍ତିର ଖଣ୍ଡ (23) ଅନୁଯାୟୀ ବିଧିପୂର୍ବକ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଏହା ପରିବର୍ତ୍ତେ ସମ୍ବିଧାନର ଧାରା 226 ଅନୁଯାୟୀ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଅସାଧାରଣ ଅଧିକାରିତାର ଆହ୍ୱାନ କରନ୍ତି ଯାହା ପ୍ରକୃତରେ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଚୁକ୍ତିର ବିଷୟବସ୍ତୁ ଗଠନ କରେ ।"

ଯଦିଓ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଉପରୋକ୍ତ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ରେ କୋଇଲା ସରଚାର୍ଜ ଉପରେ ବିଚାର କରୁଥିଲେ, କୋଇଲା ସରଚାର୍ଜ କିମ୍ବା ସରଚାର୍ଜ *ସରଳୀକରଣ* ମଧ୍ୟରେ ନୀତିଗତ ଭାବେ କୌଣସି ପାର୍ଥକ୍ୟ ନାହିଁ ଏବଂ ଉପରୋକ୍ତ ନିର୍ଣ୍ଣୟର ଅନୁପାତ ଏହି ମାମଲାରେ ଲାଗୁ ହେବ । ତେଣୁ ବିଦ୍ୱାନ ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କ ଦ୍ୱିତୀୟ ନିବେଦନ ବିଫଳ ହୁଏ ଏବଂ ଉପରୋକ୍ତ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରସଙ୍ଗଟି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ । ତେଣୁ ଏହି ବିଷୟଟି ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଖଣ୍ଡ 23 ଦ୍ୱାରା ଚୁକ୍ତିର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ।

ଅଧିନିୟମ 49 ଏବଂ ଚୁକ୍ତିର ଅନୁସୂଚୀ 1 ର ଖଣ୍ଡ (2) ଉପରେ ଆଧାରିତ ଭେଦଭାବ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଶେଷ ନିବେଦନ ସମ୍ପର୍କରେ ଶ୍ରୀ ଗୁପ୍ତେ ଧାରା 49 ର ଉପଦଫା (4) ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିଥିଲେ ଯାହା ପ୍ରଦାନ କରେ ଯେ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଯୋଗାଣ ପାଇଁ ଶୁଳ୍କ ଏବଂ ନିବନ୍ଧନ ଓ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ସ୍ଥିର କରିବାରେ, ବୋର୍ଡ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଅଯଥା ପକ୍ଷପାତ କରିବ ନାହିଁ । ସେ ଚୁକ୍ତିର ପ୍ରଥମ ଅନୁସୂଚୀରେ ଯୋଗାଣ ସର୍ତ୍ତାବଳୀରଖଣ୍ଡ (2) ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ ଆମର ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷଣ କରିଛନ୍ତି ଯେ "ଶକ୍ତି ଯୋଗାଣ ପାଇଁ ଶୁଳ୍କ ସ୍ଥିର କରିବାରେ ବିଭାଗ ବିଭିନ୍ନ

ଉପଭୋକ୍ତାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଭେଦଭାବ କରିବାକୁ ହକଦାର ହେବ ନାହିଁ" । ଅଧିନିୟମର ଧାରା 49 (3) ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ଏହି ଚୁକ୍ତିନାମା ସ୍ୱାକ୍ଷରିତ ହୋଇଛି । ଯଦି ଆମେ ଧାରା 49 କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ପଢୁ, ତେବେ ଆମେ ପାଇଲୁ ଯେ ସେହି ଧାରାର ଉପଧାରା (1) ଅନୁଯାୟୀ, ବୋର୍ଡ ଲାଇସେନ୍ସ ନଥିବା କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଯୋଗାଇ ଦେଉଛି "ଏହି କାରଣରୁ ଯେ ଏହି ପରି ଯୋଗାଣ ଏକା ପ୍ରକାର ଶୁଳ୍କ ଗଠନ କରିବ" । ତେବେ, ସେହି ଧାରାର ଉପଧାରା (2) ଅନୁଯାୟୀ ଏକା ପ୍ରକାର ଶୁଳ୍କ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣରେ ବୋର୍ଡ ଚାରୋଟି ମୁଖ୍ୟ (କ), (ଖ), (ଗ) ଏବଂ (ଘ) ଅଧୀନରେ ବିଭିନ୍ନ ବିଷୟକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖିବ । ତା'ପରେ ଆସେ ଉପଧାରା (3) ଯାହା ବୋର୍ଡର କ୍ଷମତାକୁ ସଂରକ୍ଷିତ କରେ, "ଯଦି ଏହା କୌଣସି ଅଞ୍ଚଳର ଭୌଗୋଳିକ ସ୍ଥିତିକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଲାଇସେନ୍ସି ନଥିବା କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଯୋଗାଣ ପାଇଁ ବିଭିନ୍ନ ଶୁଳ୍କ ସ୍ଥିର କରିବା ଆବଶ୍ୟକ କିମ୍ବା ସମୀଚୀନ ବୋଲି ବିବେଚନା କରେ, ଯୋଗାଣର ପ୍ରକୃତି ଏବଂ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଯାହା ପାଇଁ ଯୋଗାଣ ଆବଶ୍ୟକ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ କାରକ ।"

ଶ୍ରୀ ଗୁପ୍ତେ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଚୁକ୍ତିନାମା ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ ଶକ୍ତି ପ୍ରଧାନ ଶିଳ୍ପଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରେସ ଟିପ୍ପଣୀ ଅତିରିକ୍ତ ଶୁଳ୍କ ଆଦାୟରୁ ବାଦ ଦେବାର କୌଣସି କାରଣ ନାହିଁ । ସେ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ଆବେଦନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 20 ରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ଆଠଟି ଶିଳ୍ପ ଅଛି ଯାହା ଉପରୋକ୍ତ 10 ପ୍ରତିଶତ ସରଚାର୍ଜ ଅଧୀନରେ ନାହିଁ ଯଦିଓ ସେମାନଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ୟୁନିଟ୍ ପିଛା ଚାର୍ଜ ହୋଇଥିବା ବିଦ୍ୟୁତ୍ ହାର ଓଡ଼ିଶା ବୟନ ଶିଳ୍ପ ତୁଳନାରେ କମ୍ ।

ଏହା ଉଲ୍ଲେଖ କରିବା ଯଥେଷ୍ଟ ଯେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ଆବେଦନରେ ସୂଚିତ ଶିଳ୍ପଗୁଡିକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଚୁକ୍ତିନାମା ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଥିଲା ଏବଂ ଆମକୁ ଏହା ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଇ ନାହିଁ ଯେ ଏହି ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଚୁକ୍ତିନାମାର ଖଣ୍ଡ 13 ପରି ସମାନ ଧାରା ଅଛି କି ନାହିଁ । ଏହି ଅଦାଲତ ରାୟ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ଧାରା 49 (3) ଅନୁଯାୟୀ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଚୁକ୍ତିନାମାର ଧାରା 59 ସହିତ ପଠାଯାଇଥିବା ଧାରା 49 ଅନୁଯାୟୀ ହାର ସଂଶୋଧନ କରିବାର କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରିବା ସମୟରେ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ସେହି ସ୍ଥିତି ହୋଇଥିବାରୁ, ଭେଦଭାବ ଉପରେ ଆପତ୍ତି ସମସ୍ତ ଗୁରୁତ୍ୱ ହରାଇଥାଏ । ଧାରା 49 ଅଧୀନରେ ଥିବା ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣତା ଏହି ମାମଲାରେ ଏବଂ ଚୁକ୍ତିର ଧାରା 13କୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଉଠାଯାଇଥିବା ଭେଦଭାବର ଆବେଦନ ପାଇଁ କୌଣସି ସୁଯୋଗ ପ୍ରଦାନ କରେ ନାହିଁ ।

ଜରୁରୀକାଳୀନ ପରିସ୍ଥିତି ସମୟରେ ରାଷ୍ଟ୍ରପତିଙ୍କ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଅଧୀନରେ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 14 ର ସୁରକ୍ଷା କବଚ ହରାଇବା ପରେ ଭେଦଭାବ ଶୀର୍ଷକ ଅଧୀନରେ ତାଙ୍କ ଯୁକ୍ତି ଉପସ୍ଥାପନ କରିବାରେ ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କ ଅକ୍ଷମତାକୁ ଆମେ ପ୍ରଶଂସା କରିପାରିବା । ଅନୁଚ୍ଛେଦ 14 କାର୍ଯକାରିତା ସମୟରେ ଉପଲବ୍ଧ ଭେଦଭାବର ଏକ ଆବେଦନ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 49 ଅନୁଯାୟୀ 'ଅଯଥା ଅନୁଗ୍ରହ' ର ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ସହିତ ସମାନ ନୁହେଁ । ଏହା ବ୍ୟତୀତ, ଯେତେବେଳେ ଆଇନ କେତେକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଚୁକ୍ତିନାମା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରଚଳନ ସମୟରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବଳବତ୍ତର ରହିବା ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ କରିଥାଏ, ସେହି ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଦର ସଂଶୋଧନ କରିବା ପାଇଁ ବୋର୍ଡର କ୍ଷମତାକୁ ହ୍ରାସ କରିଥାଏ, ସେତେବେଳେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଚୁକ୍ତିନାମା ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ ଶିଳ୍ପଗୁଡ଼ିକୁ ଛାଡ଼ ଦେବା ଉପରେ କୌଣସି ଭେଦଭାବ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ଯଦିଓ ବର୍ତ୍ତମାନ ମାମଲାରେ ପ୍ରେସ୍ ଟିପ୍ପଣୀ ଅଧିନିୟମର କୌଣସି ବ୍ୟବସ୍ଥା ଉଲ୍ଲେଖ କରିନଥିଲା ଯାହା ଅଧୀନରେ ଏହା ଜାରି କରାଯାଇଥିଲା, ଏପରି କରିବାକୁ କେବଳ ବାଦ ଦେବା, ବୋର୍ଡକୁ ଦର ସଂଶୋଧନ ଦାବି କରିବା ପାଇଁ ଚୁକ୍ତିର ଖଣ୍ଡ 13 ଉପରେ ଉତ୍ତର ଦେବାକୁ ବଞ୍ଚିତ କରାଏ ନାହିଁ, ଯଦିଓ ଏହି ମାମଲା ଏକ ସରଚାର୍ଜ ଆକାରରେ ଅଛି । ତେଣୁ, ଖଣ୍ଡ 13 କିମ୍ବା ଅଧିନିୟମର ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବ୍ୟବସ୍ଥା ବିଷୟରେ ପ୍ରେସ୍ ଟିପ୍ପଣୀ ଉଲ୍ଲେଖ ନକରିବାକୁ ଆମେ କୌଣସି ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଉ ନାହୁଁ । ତେଣୁ ଏହି ବିଷୟଟି ଚୁକ୍ତିର ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଖଣ୍ଡ 23 ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ । ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉଠାଯାଇଥିବା ବିବାଦୀୟ ପ୍ରଶ୍ନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମଧ୍ୟସ୍ଥି କ'ଣ ଉତ୍ତର ଦେବେ ତାହା ଅନୁମାନ କରିବା ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର କାମ ନୁହେଁ । ସରଚାର୍ଜ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବିବାଦର ଗୁଣବତ୍ତା କିମ୍ବା ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ ଉପରେ କୌଣସି ମତ ପ୍ରକାଶ କରିବା ଭଳି ଆମେ ବୁଝିବା ଅନାବଶ୍ୟକ ।

ଏହା ପରେ ଏହା ଉପସ୍ଥାପିତ ହୁଏ ଯେ ଏହି ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ନ୍ୟାୟାଳୟ କୌଣସି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ସପକ୍ଷରେ ନିଜର ବିବେଚନାର ଉପଯୋଗ କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ ଯେଉଁଠାରେ ଏହା ଏକ ସରଚାର୍ଜ ଆଦାୟ କରିବା ପାଇଁ ବୋର୍ଡର କ୍ଷମତା ଉପରେ ଏକ ବିଧିଗତ ପ୍ରଶ୍ନ । ଏହି ନିବେଦନ ବହୁତ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହେବ ଯଦି ସମ୍ପୃକ୍ତ ଏକମାତ୍ର ପ୍ରଶ୍ନ ଅଧିନିୟମର ଅଧିନିୟମ 49 ଏବଂ 59 ଅନୁଯାୟୀ ବୋର୍ଡର କ୍ଷମତାର ସୀମା ଏବଂ ପରିସର ଥିଲା, ଯାହା ପ୍ରଥମେ ଯୁକ୍ତି କରିବା ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଥିଲା । ସେହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ପ୍ରଶ୍ନଟି ଚୁକ୍ତିର ଖଣ୍ଡ 23ର ବିଷୟବସ୍ତୁ ମଧ୍ୟରେ ନଥାଇପାରେ । କିନ୍ତୁ ଆଇନର ସମସ୍ତ ପ୍ରଶ୍ନ, ଯେଉଁଥିରୁ ଗୋଟିଏ ଚୁକ୍ତିର ବ୍ୟାଖ୍ୟା ହୋଇପାରେ, ଘରୋଇ ବିଚାରପୀଠ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ କାରଣ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଅଧିନିୟମ 34 କିମ୍ବା ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଛେଦ 226 ଅନୁଯାୟୀ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ବିବେକାଧିକାର ରହିଛି ଏବଂ ଏହିପରି ପ୍ରଶ୍ନଗୁଡ଼ିକର ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବା ପାଇଁ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅଧିକ ଉପଯୁକ୍ତ । ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଧାରା 23 ହେଉଛି ବ୍ୟାପକ ବିସ୍ତାରର ଏକ ଧାରା ଯାହା ଚୁକ୍ତିର ବ୍ୟାପକ ସମବ୍ୟାଖ୍ୟା ଗ୍ରହଣ କରେ ଏବଂ ତେଣୁ, ଆବଶ୍ୟକ ଭାବରେ, ଖଣ୍ଡ 13ର ମଧ୍ୟ । ତେଣୁ, ଆମେ ଏହି ନିବେଦନକୁ ସ୍ୱୀକାର କରିବାରେ ଅସମର୍ଥ ଯେ ମଧ୍ୟସ୍ଥତାଠାରୁ ଏହି ବିଷୟଟିକୁ ରୋକିବା ନିମନ୍ତେ ଆମେ ଆମର ବିବେଚନାର ପ୍ରୟୋଗ କରିବା ଏବଂ ନିଜେ ଏହାର ବିଚାର କରିବା ଉଚିତ୍ ।

ତେଣୁ, ରିଟ୍ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରିବାରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବାରେ ଆମେ କୌଣସି ଯଥାର୍ଥତା ପାଇନାହୁଁ । ଫଳସ୍ୱରୂପ ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକ ବିଫଳ ହୁଏ ଏବଂ ଖାରଜ ହୋଇଯାଏ । ତଥାପି, ଆମେ ଖର୍ଚ୍ଚ ବିଷୟରେ କୌଣସି ଆଦେଶ ଦେବୁ ନାହିଁ ।

ପି. ବି. ଆର୍. ଆବେଦନ ଖାରଜ ହୋଇଛି ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :

ସ୍ୱିଡିଲ୍ ନାୟକ,

ଅନୁବାଦିକା,

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।